

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/195/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318207966
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318207966.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, AK so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej: X. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, o zaplatenie sumy 1.677,28 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 27. júna 2019 č.k. 8Csp/223/2018-98 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. v ktorom súd uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 993,71 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1337,47 eur od 02.02.2016 do 23.10.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1177,01 eur od 24.10.2018 do 08.11.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1073,71 eur, od 09.11.2018 do 04.01.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 993,71 eur od 05.01.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku m e n í tak, že žalobu v tejto časti z a m i e t a.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. p o t v r d z u j e.

III. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 993,71 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1337,47 eur od 02.02.2016 do 23.10.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1177,01 eur od 24.10.2018 do 08.11.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1073,71 eur, od 09.11.2018 do 04.01.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 993,71 eur od 05.01.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). Vo výroku II. konanie v časti o zaplatenie 683,57 eur zastavil a vo výroku III. žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 100%, ktoré budú vyčíslené osobitným uznesením súdom prvej inštancie.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím § 9 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, § 11 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 129/2010 Z.z., § 517 ods. 2, § 53, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2, § 371, § 372 Civilného sporového poriadku.

3. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi sporovými stranami bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere v ktorej za presne stanovených podmienok bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať. Žalovaná však porušila ustanovenia úverovej zmluvy ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli úverové zmluvné

podmienky. Na základe toho nastala splatnosť celého zostatku čerpaného úveru spolu so sankciami za nedodržanie zmluvy pričom možné sankcie boli tiež súčasťou úverovej zmluvy resp. boli zakotvené v zmluvných podmienkach. V súvislosti s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka ktoré sa týkajú úpravy neprijateľných podmienok v zmluvách o spotrebiteľskom úvere súd konštatuje, že predmetná úverová zmluva neobsahuje žiadne z neprijateľných zmluvných podmienok, neobsahuje ustanovenia ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Vzhľadom k týmto skutočnostiam súd žalobe v plnom zmysle vyhovel. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 5000,00 eur, ktorý sa zaviazala vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach po 155,94 eur. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 32,00%. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaná zaviazala predstavuje 9356,40 eur. Celkové náklady spotrebiteľa s úverom predstavujú sumu 4356,40 eur. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 32,00% zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1500,00 eur do 6500,00 eur vrátane so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR v súlade s ust. § 21 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3.štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 30.9.2013 predstavovala 21,09% tak, ako je táto hodnota uvedená v úverovej zmluve (priemerná hodnota RPMN). Súdna prax zaujala názor, že postup súdu podľa § 3 ods. 1 OZ má miesto len vo výnimočných situáciách, napr. v prípade šikanózneho výkonu práva účastníkom zmluvného vzťahu. Korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprímerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem. Nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Veličina vyjadrená prostredníctvom RPMN predstavuje celkovú odplatu spojenú s úverom, tj. navýšenie úveru, ktoré je povinný dlžník veriteľovi zaplatiť a tento faktor je rozhodujúci pre ustálenie primeranosti odplaty. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 32,00% neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 1.9.2014. Napriek skutočnosti, že uvedené pravidlo maximálneho stropu výšky odplaty nebolo v čase dojednania úverovej zmluvy v platnosti, zastávame názor, že pokiaľ sám zákonodarcu považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2x priemernej RPMN za akceptovanú, v takom prípade výška dojednanej odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve, nemôže byť označená za neprímeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 32,00% nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3.štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 30.9.2013 vo výške 18,05% a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3.štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 30.9.2013 vo výške 21,09% pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Keďže mal žalobca v spore plný úspech má nárok aj na náhradu trov konania vo výške 100%.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná a žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje odvolanie odôvodnila ustanovením § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g), h) CSP a namietala, že ide o svojvoľné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý neodôvodnil napadnutý rozsudok v súlade so zákonom, pretože ignoroval jej písomné vyjadrenia, s ktorými sa nevyporiadal. Ďalej vo svojom odvolaní namietala, že súd prvej inštancie jej nepredložil podanie žalobcu, ktorým mal vziať žalobu späť v časti istiny 683,57 eur a tým bolo odopreté právo vyjadriť sa k tomuto späťvzatiu návrhu a taktiež namietala, že nebol vypočítaný žalobca a z toho dôvodu mu nemohla klásť otázky v prejednávanej veci, čím bola narušená zásada kontradiktórnosti konania. Odvolateľka namietala, že žalobca v konaní nepredložil zmluvu o pôžičke č. 7133892, ktorú žaluje, pretože k žalobe pripojil inú zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. 5520502726. Žalobcovi už uhradila sumu vo výške 6.193,01 eur a žalobca mal vyhlásiť 19.01.2016 predčasnú splatnosť, pričom súd prvej inštancie neposudzoval splácanie úveru tak, ako bolo realizované, keď nemal k dispozícii výpisy z úverového účtu, ani amortizačnú tabuľku osvedčujúcu predpis a úhrady úveru. Je

toho názoru, že v úverovej zmluve je uvedená ročná úroková sadzba neurčito a výpočtom uvedeného úroku nie je v zmluve správne uvedená odplata. Neurčitosť niektorých náležitostí má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Ďalej uviedla, že súd prvej inštancie posúdil hodnotu RPMN a priemernú hodnotu RPMN ako totožný údaj odplaty, pričom skutočnú výšku RPMN ignoroval. Namietala, že súd prvej inštancie v bode 10 odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že predmetná zmluva neobsahuje žiadnu neprijateľnú podmienku, čo považuje za svojvoľné, nezákonné odôvodnenie súdu prvej inštancie, nakoľko predložená spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, keďže ide o formulárovú zmluvu, pričom všetky podmienky sú predformulované a žiadna nie je individuálne dojednaná.

5. Žalobca odvolací návrh nepodal, k odvolaniu žalovanej písomné vyjadrenie nezaslal.

6. V zmysle ustanovenia § 382 CSP odvolací súd vyzval sporové strany, aby sa vyjadrili k možnému použitiu na vec súdom prvej inštancie neaplikovaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) a j) a § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 11.02.2014 (čas uzavretia zmluvy), ku ktorému sa v uvedenej lehote vyjadrili obe sporové strany.

7. Z písomného vyjadrenia žalovanej v zmysle výzvy odvolacieho súdu a ustanovenia § 382 CSP žalovaná uviedla, že žalobca nepreukázal existenciu tvrdeného zmluvného vzťahu, nakoľko nepredložil súdu úverovú zmluvu, ktorú uzatvoril dňa 11.02.2014 so žalovanou č. 7133892, ktorú uviedol v žalobe, nakoľko k žalobe pripojil inú zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. 5520502726. Ďalej žalovaná uviedla, že podľa úverovej zmluvy, ktorú žalobca priložil do súdneho spisu č. 5520502726, mal jej byť poskytnutý úver vo výške 5.000,- eur. Po preskúmaní predmetnej úverovej zmluvy zistila, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru, ďalej v úverovej zmluve je uvedená ročná úroková sadzba neurčito, nie je určená konečná splatnosť úveru a poistenie, považuje za nekalú, za klamlivú obchodnú praktiku. Žiada, aby súd určil podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. že úver je bezúročný a bez poplatkov.

8. Z písomného vyjadrenia žalobcu v zmysle výzvy odvolacieho súdu a ustanovenia § 382 CSP vyplýva, že splnenie zákonnej požiadavky uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru uvedením mesiac + rok ukončenia úverového vzťahu - „, 02/2019“ je dostatočne určité a zrozumiteľné a plne v súlade s platnými právnymi predpismi, keď poukázal na vyhl. MFSR č. 620/2007 Z.z. a jej prílohu v časti vysvetliviek 2C, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 16 Co 55/2019 a čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48/ES.

9. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie je nárok žalobcu, ktorým sa domáha od žalovanej zaplata sumy 1.677,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 02.02.2016 do zaplata.

10. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, v ktorej časti súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 993,71 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1337,47 eur od 02.02.2016 do 23.10.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1177,01 eur od 24.10.2018 do 08.11.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1073,71 eur, od 09.11.2018 do 04.01.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 993,71 eur od 05.01.2019 do zaplata; v časti o zaplata sumy 683,57 eur v ktorej súd konanie zastavil a v závislom výroku o náhrade trov konania.

11. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí konštatoval, že predmetná zmluva o úvere má charakter spotrebiteľskej zmluvy a taktiež spĺňa všetky zákonné náležitosti v zmysle § 9 zák.č. 129/2010 Z.z. a preto návrhu žalobcu vo výroku I. vyhovel.

12. Žalovaná v odvolaní namietala, že ide o svojvoľné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý neodôvodnil napadnutý rozsudok v súlade so zákonom, pretože ignoroval jej písomné vyjadrenia, s ktorými sa nevyporiadal. Ďalej vo svojom odvolaní namietala, že jej bolo odopreté právo vyjadriť sa k späťvzatiu návrhu, že súd vychádzal z inej zmluvy ako bola žalovaná, že súd sa dostatočne nevysporiadal s výškou RPMN v predmetnej zmluve a jej námietkami k nej, ako aj to, že predmetná zmluva obsahuje neprijateľné podmienky.

13. Súdom prvej inštancie bol zistený a pre odvolací súd je podľa § 383 CSP záväzný skutkový stav reprodukovaný v tomto rozsudku. Nebolo pritom sporným, že predmetný záväzkový vzťah medzi stranami bol založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a preto sa spravuje príslušnými normami na ochranu spotrebiteľa. Odvolací súd však tejto skutkový stav dopĺňa týmito skutkovými zisteniami:

14. Z obsahu dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že dňa 11.02.2014 uzatvoril právny predchodca žalobcu Consumer finance holding, a.s. so žalovanou Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky. Predmetom zmluvy bola dohoda žalobcu a žalovanej o poskytnutí úveru vo výške 5.000 Eur, s dohodnutou fixnou ročnou úrokovou sadzbou: 32%, RPMN: 32%, priemernou hodnotou RPMN: 21,09 %, so splátkou s poistením: 160,46 eur, splátkou (AK): 155,94 eur, počet splátok(n):60, sadzba poistenie:2,90%, mesačná výška poistenia:4,52 eur s termínom konečnej splatnosti: 2/2019. Ďalej z predmetnej úverovej zmluvy vyplýva, že celková čiastka, ktorú mala žalovaná vrátiť predstavovala sumu 9.356,40 eur.

15. Aj keď žalovaná v odvolaní namietala, že žalobca v konaní nepredložil súdu zmluvu o pôžičke č. 7133892 ktorú žaluje, ale pripojil inú zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. 5520502726, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne vychádzal zo Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky uzavretej žalovanou a právnym predchodcom žalobcu dňa 11.02.2014, nakoľko len táto bola súdu predložená ako príloha žaloby a ani samotná žalovaná netvrdí uzavretie inej zmluvy s právnym predchodcom žalobcu v tento deň a zároveň predmetná zmluva svojim obsahom korešponduje s opisom skutkového stavu žaloby, keď nie je pre skutkový stav veci relevantné, pod akým číslom žalobca interne registruje predmetnú zmluvu.

16. Skutkový stav takto zistený súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva z nesporných skutočností (§ 151 a § 186 ods. 3 CSP) a z vykonaných dôkazov hodnotených vo vzájomnej súvislosti v súlade s § 191 CSP. Skutkové zistenia doplnené odvolacím súdom sú v podstate len reprodukciou listinného dôkazu a boli urobené už súdom prvej inštancie, len v rozsudku neboli dostatočne jasne vyjadrené.

17. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré strana môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. V odvolacom konaní sa dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t.j. že odvolanie prejedná len v medziach, v ktorých ho odvolateľ napáda. Ustanovenie § 379 Civilného sporového poriadku zároveň vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania, pričom ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania. Odvolací súd je podľa ustanovenia § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku viazaný aj dôvodmi odvolania, t.j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ustanovením § 365 Civilného sporového poriadku dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenie zistil. Jedinú výnimku predstavuje podľa ustanovenia § 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku oprávnenie odvolacieho súdu preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, a to z úradnej moci.

18. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ustanovenia § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli strany. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, alebo inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje hore uvedenému zákonnému ustanoveniu. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. písm. f) Civilného sporového poriadku je možné teda napadnúť výsledok činnosti

súdu pri hodnotení dôkazov, nesprávnosť ktorého možno usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

19. K odvolaciemu dôvodu žalovanej podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným odvolacím dôvodom, ale v danom prípade táto námietka nie je opodstatnená, pretože súd prvej inštancie jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobu v celom rozsahu zamietol.

20. Súd prvej inštancie predovšetkým správne kvalifikoval právny vzťah založený zmluvou medzi žalobcom a žalovanou ako spotrebiteľskou zmluvou, keďže táto spĺňala definičné znaky takejto zmluvy, ako aj definičné znaky subjektov spotrebiteľskej zmluvy.

21. Vzhľadom na to, že súd je povinný ex offico, t.j. z úradnej povinnosti a bez ohľadu na aktivitu spotrebiteľa, podrobiť zmluvu kontrole z hľadiska dodržania noriem spotrebiteľského práva, bolo potrebné, aby takúto kontrolu vykonal aj odvolací súd. Odvolací súd prieskumom predmetnej úverovej zmluvy dospel k záveru, že táto neobsahuje zákonom požadovanú obsahovú náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 1 písm. j) ZoSU účinného ku dňu 11.2.2014.

22. Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva.

23. Ustanovenie § 11 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Výklad a aplikácia ustanovení ZoSÚ musí byť v súlade so zmyslom a účelom tohto zákona. Tým, že zákon nedodržiava iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy postihuje, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti. Vychodiskom spotrebiteľskej ochrany je faktické nerovné postavenie vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a dostupnosť právnych služieb, ako i možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený a pri uzatváraní zmluvy je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť a to formou obmedzenia autonómie vôle. Tá predstavuje elementárnu podmienku fungovania materiálneho právneho štátu, nie je však úplne absolútna a v rámci spotrebiteľských vzťahov je limitovaná princípom ochrany slabšej strany, teda spotrebiteľa (ktorý koná s dôverou v druhou stranu jej prezentovaný skutkový stav). Z uvedenej koncepcie spotrebiteľského práva vychádzal aj zákon ZoSÚ, ktorý stanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti, a to práve tie, ktoré sú uvedené v § 11 ods. 1 ZoSÚ zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciu pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

24. Odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie, z ktorých vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu, Consumer finance holding, a.s. a žalovanou bola dňa 11.2.2014 uzavretá Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky. Predmetom zmluvy bola dohoda žalobcu a žalovanej o poskytnutí úveru vo výške 5.000 Eur, s dohodnutou fixnou ročnou úrokovou sadzbou: 32%, RPMN: 32%, priemernou hodnotou RPMN: 21,09 %, so splátkou s poistením: 160,46 eur, splátkou (Ak): 155,94 eur, počet splátok(n):60, sadzba poistenie:2,90%, mesačná výška poistenia:4,52 eur s termínom konečnej splatnosti: 2/2019. Ďalej z predmetnej úverovej zmluvy vyplýva,

že celková čiastka, ktorú mala žalovaná vrátiť predstavovala sumu 9.356,40 eur. Z úverovej zmluvy a to konkrétne z čl. IV. vyplýva, že žiadateľ si je vedomý, že podpisom tejto zmluvy, zároveň vyjadruje svoj súhlas s poistením schopnosti splácať splátky pôžičky poskytovanej spoločnosťou, keď poistenie vznikne na základe Rámцovej zmluvy o poistení č. SLSP 2014. Odmietnutie poistenia resp. nesplnenie podmienok pre vznik poistenia je potrebné označiť krížikom nižšie. Na konci tohto článku je uvedené prázdne políčko a vedľa neho Bez poistenia schopnosti splácať splátky a pod ním prázdne políčko s uvedením poistenie typu „B“ pre prípad smrti, plnej a trvalej invalidity, pracovnej neschopnosti a straty zamestnania. Z obsahu predloženého prehľadu splátok a úhrad bolo zistené, že žalovaná zaplatila sumu v celkovej výške 6.193,01 eur.

25. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý dodávateľom a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že dodávateľ bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré dodávateľ pripraví v písomnej podobe a predloží spotrebiteľovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa neboli naplnené. Dodávateľ ako odborník musel vedieť o obsahových náležitostiach úverovej zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

26. Odvolací súd preskúmaním predmetnej úverovej zmluvy dospel k záveru, že úver, ktorý právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej a ktorý žalovaná čerpala, je bezúročný a bez poplatkov, keď v úverovej zmluve absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere /11.2.2014/, teda celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

27. V predmetnej úverovej zmluve je uvedená celková čiastka - 9.356,40 eur, avšak žalovaná mala úver splatiť v 60 splátkach po 160,46 eur, čo celkovo v súčine predstavuje sumu 9.627,60 eur a teda sumu vyššiu, než je v zmluve uvedená suma 9.356,40 eur. Iba v prípade, ak by zo splátky 160,46 eur bola odpočítaná suma 4,52 eur ako poplatok za poistenie, tak zostane suma 155,94 eur, čo pri počte 60 splátok predstavuje celkovú čiastku 9.356,40 eur. V danom prípade sa však odvolací súd nestotožňuje s názorom žalobcu o tom, že uzavretie poistnej zmluvy nebolo podmienkou získania úveru, nakoľko z čl. IV. predmetnej zmluvy vyplýva, že žiadateľ si je vedomý, že podpisom tejto zmluvy, zároveň vyjadruje svoj súhlas s poistením schopnosti splácať splátky pôžičky poskytovanej spoločnosťou, keď poistenie vznikne na základe Rámцovej zmluvy o poistení č. SLSP 2014 s tým, že odmietnutie poistenia resp. nesplnenie podmienok pre vznik poistenia je potrebné označiť krížikom nižšie. Z predmetnej zmluvy zároveň vyplýva, že spotrebiteľom nebolo vyznačené ani políčko bez poistenia, ani políčko poistenie typu „B“. Z uvedeného tak zjavne vyplýva, že spotrebiteľ bez toho, aby prejavil vôľu uzatvoriť úverovú zmluvu s poistením ju na základe rozhodnutia veriteľa uzatvoril a to aj s konkrétnym typom poistenia. Ak teda žalobca tvrdí, že ak spotrebiteľ poistenie nechce, tak žiadne políčko neoznačí, tak odvolací súd dodáva, že takýto spôsob možnosti odmietnutia poistenia je pre spotrebiteľa zavádzajúci a nejasný. Spotrebiteľovi musí byť zrozumiteľne informovaný a musí mu byť daná jednoznačná možnosť slobodne sa vyjadriť, či poistenie schopnosti splácať úver žiada alebo nie. Vychádzajúc z uvedeného má odvolací súd za to, že uzavretie poistenia bolo podmienkou získania úveru, a preto malo byť zahrnuté do výšky RPMN.

28. Keďže v predmetnej úverovej zmluve je uvedená celková čiastka úveru spotrebiteľa 9.356,40 eur pri súčasnom uvedení výšky mesačnej splátky úveru 160,46 eur a počte splátok úveru 60, je nepochybné, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť uvedená v zmluve je v rozpore so skutočnou celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a ktorá je vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (160,46 eur x 60 = 9.627,60 eur). Takýto rozpor môže objektívne spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku a preto možno dôvodne poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere).

29. Na základe uvedeného, tak žalobcovi vzniklo právo len na vrátenie istiny poskytnutého úveru vo výške 5.000 eur a keďže žalovaná zaplatila na predmetnej úverovej zmluve žalobcovi sumu 6.193,01 eur, nebol žiaden zákonný dôvod priznať žalobcovi žalovanú sumu 993,71 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1337,47 eur od 02.02.2016 do 23.10.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1177,01 eur od 24.10.2018 do 08.11.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1073,71 eur, od 09.11.2018 do 04.01.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 993,71 eur od 05.01.2019 do zaplattenia.

30. Na uvedenom základe, odvolací súd, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 388 CSP zmenil a žalobu v časti zaplattenia sumy 993,71 eur s prísl. zamietol, vychádzajúc pritom v celom rozsahu zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorým je viazaný (§ 383 CSP) a ktorý po právnej stránke posúdil inak a preto nemusel opakovať, príp. dopĺňať dokazovanie.

31. Odvolací súd sa ďalej zaoberal odvolacou námietkou žalovanej, že súd prvej inštancie si nevyžiadal jej stanovisko, či súhlasí so späťvzatím žaloby v časti istiny 683,57 eur.

32. Z podania žalobcu zo dňa 23.04.2019 vyplýva, že v časti o zaplattenie sumy 339,81 eur s prísl. zobral žalobca žalobu späť bez uvedenia dôvodu, keď ide o sumu žalovanú titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky. V časti žalovanej sumy 343,76 eur s prísl. zobral žalobca žalobu späť z dôvodu úhrad zo strany žalovanej a to dňa 23.10.2018 v sume 160,46 eur, dňa 08.11.2018 v sume 103,30 eur a dňa 04.01.2019 v sume 80 eur. V danom prípade, je zrejmé, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s ust. 146 ods. 1 CSP, keď si tento súhlas nevyžiadal, avšak vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná aj napriek tejto odvolacej námietke v odvolaní neuviedla žiadne konkrétne dôvody svojho nesúhlasu s týmto čiastočným späťvzatím žaloby, nebolo tak možné zo strany odvolacieho súdu preskúmať ich dôvodnosť a preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti v zmysle ust. § 387 CSP potvrdil.

33. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

34. Zmenou napadnutého rozsudku vznikla podľa § 396 ods. 2 CSP <. a § 262 ods. 1, 2 CSP odvolaciemu súdu povinnosť rozhodnúť o celom nároku na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania.

35. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 256 ods. 1,2 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a na odvolacom súde v celom rozsahu, nakoľko mala vo vzťahu k predmetu sporu (žalobou uplatnený petit) úspech v rozsahu 90,5 %, keď jej nepatrný neúspech spočíval len v časti zastavenia konania ohľadne sumy 80,- eur s prísl., zaplatenej žalovanou dňa 4.1.2019 po podaní žaloby na súd dňa 28.11.2018, keď vo zvyšnej zastavujúcej časti ohľadne žalovanou zaplatenej sumy 263,76 eur s prísl., bola žaloba podaná nedôvodne, nakoľko k jej úhrade došlo ešte pred podaním žaloby na súd a taktiež možno pričítať žalovanej úspech v časti zastavenia konania ohľadne sumy 339,81 eur s prísl. a v časti ktorej súd žalobu zamietol.

36. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).